

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی عوامل موثر بر قصد بکارگیری تدریس آنلاین توسط اعضای علمی دانشگاه پیام نور با تاکید بر نقش فلسفه تدریس می باشد. بدین منظور تعداد ۶۳۰ نفر از اعضای علمی دانشگاه پیام نور به شیوه تصادفی طبقه ای انتخاب شدند. از هشت ابزار اندازه گیری که عبارتند از: فلسفه تدریس، زمان، تجارب رایانه، حمایت محیطی، خودکارآمدی، مزیت نسبی، نوآوری کلاسی و قصد استفاده از آموزش آنلاین، مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج حاصله بیانگر این است که مدل اولیه تحقیق که با استفاده از پیشینه تحقیقاتی موجود تدوین گردیده بود با داده های بدست آمده برازش مناسب و قابل قبولی دارد. سایر نتایج حاکی از آن است که در بررسی اثرات مستقیم متغیرها بر تمایل استفاده از فناوری و آموزش آنلاین، فلسفه تدریس در مقایسه با سایر متغیرهای مورد مطالعه همانند زمان و نیز تجارب رایانه از قدرت پیش بینی کننده قوی تری برخوردار است. فلسفه تدریس عضو علمی با نقش واسطه ای تمامی متغیرهای واسطه ای مذکور بصورت معناداری تمایل استفاده از آموزش آنلاین را توسط اعضای هیات علمی پیش بینی می نمایند. خودکارآمدی رایانه ای اعضای علمی در بین تمامی متغیرهای واسطه ای که بطور مستقیم بر قصد استفاده از آموزش آنلاین و در مقایسه با دیگر متغیرها، پیش بینی کننده قوی تر تمایل استفاده از آموزش آنلاین توسط اعضای هیات علمی می باشد. بعد از آن به ترتیب مزیت نسبی استفاده از آموزش آنلاین و نوآوری کلاسی در استفاده از آموزش آنلاین بیشترین تاثیر مستقیم را روی تمایل استفاده از آموزش آنلاین توسط اعضای هیات علمی دارد.

کلمات کلیدی:

قصد بکارگیری تدریس آنلاین، فلسفه تدریس، اعضای علمی دانشگاه پیام نور، مدل تحلیل مسیر